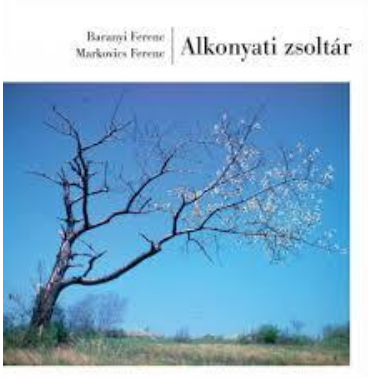

Farkas László

A költő társakat keres

Baranyi Ferenc – Markovics Ferenc: Alkonyati zsoltár

Persze, egész költészetében társakat keresett. Múzsák varázsolták szerelmes verseit, ezernyi verse közül sokszázat. S ezek a versek teremtettek neki rajongókat (nem méltatlanul) ifjúságában, fiatalok és nem fiatalok között, őszinte érzelmekkel táplált érzelmeket. A társkeresésben fogant legtöbb lírai műfordítása is, nem munka kényszerítette, hanem szerelmes vonzódás a rokon költők rokonérzelmű verseihez. Erős vonulata költészetének a szerepkölcsönzés, sokszor öltött magára allegorikus jelmezt, kivált a költő Danténak a köpenyét, vagy Toldi mentéjét, hogy haragvó vagy kesergő szavait elmondja a társadalom torzulatairól, s megvallja hitét.

Ebben a könyvében új képalkotó társra talált. Nem illusztrátort. Ötven verseskötetét átlapozva kettőt találtam, amelyben a szem megpihen – nem *illusztrációkon,* hanem szuverén képeken. A leglátványosabban Bálványos Huba régi albumában, ahol három költő – Baranyi Ferenc, Csala Károly, Simor András – forrongó versei találkoznak a grafikusművész drámai alkotásaival. A kötet gunyoros címe: Európai idill.

Szép című új kötete már a harmadik mostanában, amelyikben kép szolgál költészetet, és versek, prózák szolgálnak képeket. Előbb fiának, Baranyi Péter fotóművésznek az albumába, a szárnyas vagy rusztikus képek mellé került egy-egy Baranyi vers, ártatlanul, mintha véletlenül. Majd Apjának szentel egy életrajzi albumot a költő, szöveggel és tisztelgő versekkel – az unoka fotóival megelevenítve. Itt már közelebbi a *rokonság*. Szolgálóbbak a képek. A harmadik társaskötet, az *Alkonyati zsoltár* viszont – két könyv. Két testvéri könyv. A költő és Markovics Ferenc fotóművész kisiskolás korukban egy iskolába jártak, Cegléden, a fotós bizonyíték ott van a könyvben. Baranyi versei egy jól válogatott kis antológia a gazdag termés utóbbi két évtizedéből. Markovics Ferencé pedig, gondolom, szintén egy szigorral válogatott összegző tárlat. Csodálatos lírai tablókkal, groteszk rátalálásokkal, lélekrajzoló portrékkal, fekete-fehéren is színes csendéletekkel, tájakkal, simogatni

való kőszobrokkal. A szakkritika majd tegye a helyükre őket, mi a szívünkbe zárjuk. – De a kép és a vers nem illusztrációi egymásnak, csak érintgetik egymást. Két hangszer összehangolt muzsikája.

Ami Baranyi Ferenc vallomás-válogatását illeti, feltehetően az utóbbi húsz év számára legkedvesebbjeit tette a könyvbe, azokat, amelyek rápillantottak a képekre. Nem kevés ujjharapással járhatott néhánynak a kihagyása. De látható az antológiából, hogy milyen sok költői arcvonása van, az elérzékenyülttől a haragvóig, az áhítatostól az önkínzóig, a simogatóstól az ostorozóig. Valaha is ez táplálta népszerűségét, ma is könnyű szeretni kedélyéért, zenélő rímeiért, verses intelmeiért.

A könyv természete miatt a szemléző nem keresheti benne a költő pályamódosulásait, új hangjait. Ajándékkönyv a színes és markáns versek valamint a lírai és szellemes fotók kedvelőinek.

Baranyi Ferenc – Markovics Ferenc: Alkonyati zsoltár
Kossuth Kiadó, 2019.